

Kr., for Købstæderne 1 600 Kr. og for Landet 1 150 Kr., og hvis man før Krigen vilde have sagt, at Folk med disse Indtægter ikke var Middelstandsfolk, vilde det have været en rent forkert Opfattelse; en overordentlig stor Mængde af dem, navnlig i Købstæderne, som man henregner til Middelstandsfolk, havde nemlig den Gang Indtægter paa denne Størrelse og lidt derover. Naar man vil sætte disse Grænser, vil man altsaa slet ikke kunne støtte saadanne Folk. Ellers taler man i Almindelighed om, at Arbejderne har det saa udmærket godt, de kan sagtens klare sig, det er den betrængte Middelstand, man stadig vil hjælpe; men her sætter man en Grænse saa langt nede, at man slet ikke vil komme til at hjælpe den Middelstand, for hvilken man ellers har saa mange gode Ord i Munden. Jeg vil derfor haabe, at man under Sagens Behandling vil stryge denne Grænse, vælge det konsekvente Standpunkt og sige, at man regulerer, og man regulerer for hele Landet. Jeg er ganske overbevist om, at hvis man vil rejse Spørgsmaalet om denne Grænses Berettigelse eller Bortfald i Valgdebatten, naar man om kortere eller længere Tid skal til Valg, vil de Herrer fra den anden Side ikke finde ret mange Tilhængere blandt de Folk, som jeg gerne vilde gøre mig til Talsmand for at drage *med* ind under den Dyrtidsprisnedsættelse, der her er Tale om.

Da imidlertid Spørgsmaalet vil blive gjort til Genstand for Behandling i et Udvalg, skal jeg indskrænke mig til at anbefale, at man hurtigst muligt faar denne Sag afgjort.

Holdgaard: Naar man vil sammenligne det foreliggende Lovforslag om Befolkningens Forsyning med visse Levnedsmidler med Forslag af lignende Art fra tidligere Tid, maa man nødvendigvis indrømme, at det foreliggende Forslag i høj Grad bærer Præget af at være et Afviklingsforslag, som tager Sigte paa at afvikle de Foranstaltninger, man har været nødt til at træffe under Krigsperioden. Men til Trods for, at Lovforslaget bærer dette Præg, har de Forhandlinger, der har været førte i det andet høje Ting, den Betænkning, der er afgivet der, og de Ord-

føreltal, der er holdte her af Ordførerne for Venstre og det konservative Folkeparti, været af den Beskaffenhed, at man maa udbryde, at der er intet nyt under Solen, ikke heller med Hensyn til den Dyrtidslovgivning og den Regulering af Levnedsmidler, vi har været inde paa her i Landet. Det har jo været Regelen, naar Indenrigsministeren har forelagt Forslag, som tog Sigte paa at lindre Dyrtidens Tryk for Befolkningen, at han har mødt mere eller mindre Vrangvillie fra de to Partiers Side, og at man altid har ønsket at faa Forslagene ændret, saa at de blev formet paa en anden Maade end netop den, der var forudsat i Lovforslagene. De gamle Stridigheder har atter vist sig ved dette Lovforslags Behandling. Det gamle Stridspunkt om Rets- eller Almisserprincippet har man ikke kunnet komme udenom, og man har ogsaa her villet søge at dele Befolkningen i to Klasser. Omkvædet under de Forhandlinger, der har været førte, har fra de to Partiers Side været Ordet Sparsommelighed, og man har stadig kredset om den Tale, Finansministeren holdt ved Finanslovsforslagets Forelæggelse, noget, de to ærede Ordførere for Venstre og det konservative Folkeparti heller ikke har forsømt Lejligheden til i Dag. Selvfølgelig er det rigtigt, at Rigsdagen ikke skal øse Penge ud — man har jo undertiden brugt det Udtryk —, naar man ikke finder det nødvendigt, men jeg kunde have Lyst til at tilføje, at det er beklageligt, at man ikke fra disse Partiers Side tidligere har set Nødvendigheden af at spare paa mangfoldige Punkter. Jeg synes nemlig, det maa være indlysende, at det just er fra de Sider der er krævet højere og højere Tilskud, naar der har været Tale om de Foranstaltninger, som har krævet de store Udgifter af Statskassen. Jeg finder derfor ikke, at man med nogen særlig stor Ret fra de Sider kan bebrejde Regeringen og Regeringspartierne noget, fordi de har taget den Stilling, de har indtaget.

Med Hensyn til Lovforslagets enkelte Paragraffer skal jeg først sige nogle Ord om § 1, der bemyndiger Indenrigsministeren til at træffe Foranstaltninger til Fastsættelse af Rugbrødsprisen til 24 Øre pr. kg. Imod dette er der ikke gjort sær-